

¡Juliol...!

Si repassem l'història, en el que va de segle i en els seus dos anteriors trobarem, sens costar-nos poc ni gaire, que el mes de Juliol es caracteritza pel seu color de sang, ja que ell marca efemèrides tràgiques, que si quiscunes d'elles han donat fort impuls en la vida dels homes, en canvi d'altres sols han deixat luctuosos records. Tal és així, que en el mes de juliol li hauríem d'aplicar un sobrenom que el distingís dels altres mesos, grisos i vulgars: jo li aplicaria el sobrenom de «Juliol roig».

El 14 de Juliol de 1789 el poble parisenc, revoltat, assalta i enderroca la Bastilla, que per ell representava el baluard de la casta opressora. Continuació d'aquell esclat, fou la Revolució francesa, que tant dignificà l'home amb la proclamació dels seus drets, donant fort impuls al progrés i a la civilització de tots els pobles.

Pel Juliol de l'any 1835, a Barcelona esclata, en el *torin*, una d'aquelles bullangues que tant sovintejaren en el segle passat, i les masses, amotinades, recorren la ciutat en actitud poc tranquil·litzadora, que culmina en la *crema dels convents*, fet que sols és comprensible per aquells homes que coneixen aquella època en que el poble, governat per un rei despòtic i avasallador com Ferran VII, sofria també el poder igualment absolut de frares i gent de sotana.

En canvi, el Juliol en el segle actual ha estat fatal pel poble espanyol. L'any 1909 esclata la guerra al Marroc i ocorre la desfeta del «Barranc del Lobo» que promogué aquell esclat de protesta de les masses obreres i elements liberals de Catalunya, oposant-se a l'embarc dels reservistes, esclat que l'història anomena *setmana tràgica*. Després... la represió, exilis, castell de Montjuïc, fusellament de Francesc Ferrer i altres companys, obrers a presidi, misèria...

Pel Juliol del 21, les càbiles del Rif novament es revoltan amb tan forta empena que enderroquen la Comandància de Melilla, costant al país, aquell sol fet, la friolera de 16.000 morts, un nombre més crescut de ferits i aquell vergonyós procés per al rescat dels presoners alguns

mesos després, quan ja la majoria d'ells havien desaparegut per no haver pogut sofrir tantes vicissituds.

També a la nostra associació el mes de Juliol li recorda una efemèrides sagnanta: el 13 d'aquest mes de l'any 1912 i en ocasió de donar-se un míting, els enemics de la llibertat invadiren nostre local social pistola en mà, ocasionant la mort del conseqüent republicà En Miquel Massó. Aquest afront, fet a nostra col·lectivitat, avui el recorda una làpida col·locada en el vestíbol de la sala d'espectacles.

I, recordant efemèrides, hom pregunta: I del Juliol de 1930, què en dirà la posteritat? Podrà anomenar-lo Juliol roig? Sí, amics, el Juliol d'enguany també serà roig, ja que si encara no ha estat sagnant, ha estat roig de debò.

I el que ho dubti, que ho preguntí als encarregats d'exercir la prèvia censura.

MAGÍ VALLS

Revisat per la censura governativa

El sufragi i el caciquisme

Quan es parla de les llibertats de que gaudeix, en el temps modern, el ciutadà, surta relluir el sufragi, el dret que té l'home a elegir els seus representants perquè el governin. Gran avenç si es té en compte la gran diferència que hi ha amb la edat mitjana, en la qual el poder feudal ho era tot, havent de viure la gleba sota el seu despotisme.

Més, en els temps moderns, de progrés i llibertat, els defectes del feudalisme s'han tramès, en part, als poderosos de l'època actual, ja que, per a mantenir son poder sobre els ciutadans, han creat el caciquisme.

Sí; el sufragi, aquesta bella planta democràtica, té un corc que la rosega, que li fa perdre sa puresa; per això les flors que en sortien eren malaltes, sense aroma, que varen fer créixer el microbi de la dictadura.

Ara els vells polítics malparlen de la dictadura i fan vot de castedat. Molt bé;

més, el caciquisme, que té tanta o més culpa que la dictadura, ¿quí el fomenta?

El vot, consta en la llei que és inviolable, i la mateixa llei castiga al qui fa coacció damunt l'elector; però tots sabem que des del got de vi, a la compra descarada per mitjà de pessetes, i a la menaça constant de llançar-vos de la casa, de les terres o de la feina, tot s'ha posat en pràctica. ¿Per què?

Perquè votés, no el poble, sinó el ramat; i així trobem que, per a comprar-lo, el candidat que volia l'acta forçosament havia de desembutxacar quantitats bonic importants, trobant-nos que en els municipis, en les diputacions i en les Corts, en realitat no eren els nostres representants els allí reunits (llevat d'una petita excepció), ja que l'acta no l'havien guanyada, sinó que l'havien comprada. Per tant, no representaven els interessos del districte, sinó que era lògic que defensessin els seus, d'interessos, ja que l'elecció els havia estat una operació de caixa. Així, el poble, mancat d'idealitat, de sacrifici i d'abnegació, en lloc d'aixecar el seu nivell de ciutadania, fou sobornat pel caciquisme

Aquí, en nostra societat mateix, tenim un cas del caciquisme passat. Ja fa uns quants anys que el número de socis és un xic important; doncs bé, mai, en èpoques electorals, no s'havia convocat els socis per a demanar-los el seu parer per a elegir candidats; en canvi es muntaven unes oficines electorals, que tenien més caire de taverna que de res més.

Que potser parlo massa clar? Es la veritat; i la desgràcia nostra ha estat pretendre amagar-la, i ara més que mai no hem de reincidir en els defectes passats. El sol fet de mobilitzar-se tots els vells, estenent la roba neta, ja és un mal símptoma. La desmoralització no és obra de la dictadura; és d'abans, i n'és bona prova el seu adveniment. Ara, en tornar als vells mètodes, correm el perill d'una altra dictadura, pitjor que la passada i de més fatals conseqüències.

CUCH

GRANJA MARINETTE

Parets-Llissà

Despatx a Granollers

Carrer Clavé, 17

Se serveix
a domicili

Venda de llet en ampolles precintades a 70 cènts. litre

Llet d'una sola vaca, sempre la mateixa, per a aliment de nens i de persones delicades de salut

Llet pasteuritzada

Ous del dia

Se serveix
a domicili